

Momsnævnet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

MODTAGET

30 JUNI 1994

Skm. 10. kontor

Journal nr.
99/93-361-20



Afgift på videoplader (LaserDiscs) - momsnavnets j-nr. 17-94-287-30

Momsnævnet har i brev af 1. juni 1994 anmodet om en udtalelse vedrørende Laserdiskens klage af 27. maj 1994.

Laserdisken klager over styrelsens afgørelse af 17. november 1993, hvorefter der skal betales afgift af videoplader (Laserdiscs), jf. § 1, stk. 1, nr. 1 i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

Styrelsen fastholdt herved Told- og Skatteregion Ålborgs afgørelse af 17. september 1993.

Laserdisken gør gældende, at LaserDiscs ikke er grammofonplader, og derfor ikke er afgiftspligtige efter lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Laserdiscs kan ikke sammenlignes med CDV-plader, som nævnet i 1988 traf afgørelse om er afgiftspligtige. Laserdisken gør videre gældende, at LaserDiscs er et videoprodukt på linie med videobånd, og anvendes som oftest til spillefilm, samt at afgiften på videobånd blev afskaffet i 1988.

Endelige anfører Laserdisken, at LaserDiscs har været i handlen i Danmark siden 1984, mens CDV-plader først fremkom i 1988, og at Ålborg Distriktstoldkammer i 1984 traf afgørelse om, at LaserDiscs ikke var afgiftspligtige efter lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

Der skal efter § 1, stk. 1, nr. 1 i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger betales afgift af grammofonplader. Grammofonplader er ikke nærmere beskrevet i loven, og der skelnes ikke mellem plader der alene indeholder lyd, og plader der indeholder både

Bilag

Sagens akter incl. videobånd med indslag om videoplader
LaserDisc
CDV-plade

MOMSNÆVN	94-28730
AKT. NR.	4

lyd og billede.

Videopladen er på størrelse med en almindelige gram-
mofonplade (LP). Pladens sider ligner en almindelig
CD-plade, herunder CDV-plader. Videopladen afspilles
ved hjælp af en laseraflæser.

Det er på den baggrund styrelsens opfattelse, at
videopladen er at betragte som en grammofonplade,
der udover lyd også indeholder billeder. Der er ef-
ter styrelsens opfattelse tale om en grammofonplade,
der indeholder film eller andet billedemateriale i
stedet for musik eller andet lydmateriale.

Styrelsen finder derfor, at videopladen skal side-
stilles med grammofonplader, CDV-plader m.v.

Det er videre styrelsens opfattelse, at momsnavnets
generelle praksis på området, hvorefter produkter,
der enten alene indeholder lyd eller indeholder både
lyd og billede, og som udformnings- og afspilnings-
mæssigt samt indholds- og anvendelsesmæssigt ligner
grammofonplader, anses for afgiftspligtige, medfører
at videopladen er afgiftspligtig.

Navnets praksis har bl.a medført, at CD-plader (af-
gørelse af 6. april 1983, j-nr. 35/1983), CDV-plader
(afgørelse af 21. april 1988, j-nr. 4321-8/3), CD-
ROM XA, CD-I, DVI og CDTV (afgørelse af 12. februar
1993, j-nr. 92-287-11) er afgiftspligtige.

Det er på den baggrund styrelsens opfattelse, at det
afgørende for afgiftspligten er varens udseende, af-
spilningsteknik og det lyd- og billedmæssige ele-
ment.

For så vidt angår Laserdiskens henvisning til, at
der ikke er afgift på videobånd (ophævet i 1988)
finder styrelsen ikke, at dette kan tillægges nogen
betydning ved sagens afgørelse. En lignende påstand
kunne fremføres i relation til kassettebånd, som der
ikke er afgift på, og grammofonplader, CD'ere m.v.,
som er afgiftspligtige.

Styrelsen skal afvise Laserdiskens påstand om, at
afgiften er i strid med grundlovens § 34. Regionens
og styrelsens afgørelser beror på en fortolkning af,
hvilke varer der hører under det afgiftspligtige
vareområde i henhold til lov om forbrugsbegrænsende
foranstaltninger. Som administrativ myndighed skal
og kan Told•Skat fortolke og træffe afgørelser ved-
rører de love, der hører under Told•Skats ressort.

Styrelsen skal også afvise, at afgiften er ulovlig konkurrencebeskyttelse i strid med EØF-traktatens artikel 95. Laserdisken importerer, ifølge telefonisk oplysning fra regionen, udelukkende videoplader fra USA. Artikel 95 taler om varer fra andre EU-medlemsstater. Endvidere stilles alle videoplader ens, uanset om de er produceret i udlandet eller i Danmark, hvilket også er tilfældet for videobånd. Selvom om videoplader og videobånd i et vist omfang konkurrerer, er der tale om to forskellige varer.

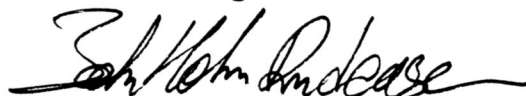
Told- og Skatteregion Ålborgs ændring af afgørelsen fra 1984 er helt uafhængig af advokat Johan Schülters brev af 22. april 1993 til styrelsen. Det fremgår af regionens brev af 12. oktober 1993 til styrelsen, at en virksomhed under Told- og Skatteregion Høje-Tåstrup klagede over ubillig konkurrence, fordi Laserdisken solgte videoplader uden afgift.

Told- og Skatteregion Ålborg foretog på den baggrund en ny undersøgelse af afgiftsspørgsmålet.

Styrelsen skal ved sagens fremsendelse indstille, at nævnet træffer afgørelse om, at videoplader (Laser-Discs), i afgiftsmæssig henseende sidestilles med grammofonplader, og at videoplader derfor er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 1 i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

Laserdisken har bedt om mundtlig at fremføre sagen for nævnet.

Med venlig hilsen



John Holm Andreasen